

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ
МИНИСТЪР

39
4
28.02.2002

Изх. № 11-04-1

К.С. № 2 / 2002
Копие от становището
др се връща на адм.т.т.
26.12.2002

ДО
Г-Н ХРИСТО ДАНОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

СТАНОВИЩЕ

по конституционно дело № 2 /2002г., образувано по искане на главния прокурор на Република България за даване на тълкуване на разпоредбите на чл.98, т.6, чл.100, ал.2 и чл.129, ал.2 от Конституцията

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ
СЪДИИ,

Министерство на външните работи подкрепя становището на главния прокурор, изразено в молбата му за тълкуване на разпоредбите на чл.98, т.6, чл.100, ал.2 и чл.129, ал.2 от Конституцията на Република България.

Предложението на Министерския съвет по чл.98, т.6 от Конституцията за назначаване и освобождаване от длъжност на ръководителите на дипломатическите представителства и постоянните представители на Република България при международни организации до Президента на Република България не е едностранно властническо

волеизявление на държавен орган и не поражда самостоятелно правни последици.

Настъпването на желаната правна последица е резултат от наличието на волеизявления от два субекта – Министерския съвет и Президента. По своята същност и с оглед на функциите, които изпълнява, съответният ръководител на представителство следва да бъде консенсусна фигура. Следвайки тази философия, конституционният законодател е предвидил назначаването му да е резултат от съгласуваните волеизявления на два независими субекта – на Министерския съвет, като титуляр на изпълнителната власт, чиято политика ръководителят на представителството ще провежда и на Президента, т.е. на Държавния глава, който го акредитира за изпълнението на функциите му.

Следва да се има предвид, че поради независимостта на посочените по-горе субекти, съществува правна възможност и вероятност Президентът да не издаде указ за назначаване, въпреки направеното от Министерския съвет предложение. В този смисъл е становището и на проф. Борис Спасов в монографията “Президентът на Републиката – правно положение”.

“Предложението” е само предпоставка за издаване на указ от Президента, който произвежда предвидените в Конституцията правни последици – назначаването и освобождаването от длъжност на ръководителите на дипломатическите представителства и постоянните представители на Република България при международни организации.

Поради това считаме, че предложението не е административен акт и не подлежи на обжалване и контрол от Върховния административен съд.

София, 27.02.2002 г.

МИНИСТЪР:

